

Tarixi liderlər vardır...

Yaradır yazdım, amma bu kəlmə, bəlkə də burada bir o qədər yerinə düşmədi. Çünki onların əsas vəzifəsi tarix yaratmaq deyil axı...

Heç bir lider tarixdə qalmaq, özünü tarixə çevirməyi qarşısına başlıca məqsəd kimi qoymur. Onlar sadəcə tarix qarşısında üzərlərinə düşən missiyasını yerinə yetirməyə çalışırlar. Liderlərin həyat və fəaliyyətini zərrə-zərrə yaddaşında ədahləşdirən zaman isə o zərrələrin işığında yavaş-yavaş qosqoca bir tarixə çevrilir.

Bu mənada, hər liderin tərcümeyi-halı tarixdir, tarixin bir parçasıdır. Keçmişdən bizə qalan nə varsa, istər maddi mədəniyyət abidələri olsun, istər mənəvi irs olsun, fərq etməz, hansısa lider-şəxsiyyətin ömründəki bir anın əbədiyyətidir.

Bəşəriyyətin indiyə qədər əldə etmiş olduğu bütün maddi və mənəvi nailiyyətlərin hərsində bir liderin imzası var.

Lider təkca siyasətdə olmur...

Bütün dahi insanları - alimləri, ədəbiyyat adamlarını, rəssamları, musiqiçiləri, dövlət xadimlərini və başqalarını dahi adından başqa, həm də liderlik keyfiyyətləri birləşdirir. Onların hər biri öz sahəsində liderlərdir.

Şərt deyil ki, insanların fiziki məkan mənasında öz ətrafına toplayasan, böyük tribun kimi izdihamlı kütlələr qarşısında alovlu çıxışlar edəsən. Düşüncələrin başqalarının fikrinə təsir göstərməyin özü də bir liderlikdir. Əsərlərinə hansısa bir cərəyan formalaşdırmaq da liderlikdir. Hansısa kəşfinlə gələcək alimlər qarşısında kiçik bir çıxış açmaq da əsl liderliyin özüdür. Bütün bunların hər birində maraqlı ideyaların təşviqi, öz işinin pərgarı olmaq, yaradıcılıq enerjisi, inam və etibar, özünə qarşı tələbkərlilik, güc, ardıcılıq - ən əsası isə məşğul olduğun işə ruhani bir bağlılıq, sevgi, sadıqlıq var.

Bunlar olmasa, kimsə nə dahi ola bilər, nə də lider.

Çünki heç kəs anadan dahi lider kimi doğulmur...

Bütün bunları yazma-yazma istər-istəməz maraqlı bir məqam üzərində də düşünməli oluruq. Liderlərin təkca tarixi siyasət salınmalarında görünmədikləri, ni, ələ indicə özünü qeyd etdim.

Elə isə o zaman gərənsən niyə lider deyərək ağılımıza ən əvvəl böyük dövlət xadimləri gəlir?!

Bəlkə də bu, böyük dövlət adamlarının yerinə yetirdikləri tarixi missiya ilə bağlıdır. Bir dahi yazıçı ola bilər ki, ədəbiyyat tarixinin müəyyən dönmədə ədəbi istiqamətlərə təsir göstərsin, rəssam - yaradıcılıqda yeni bir üslub müəyyənləşdirsin, alim - ixtirası ilə tarixdə böyük bir elmi-texniki inqilaba qapı açsın. Amma razılaşmaq ki, bunların heç biri tarixin özünü gərdsini dəyişməq qədər çətin və möhtəşəm deyil.

Öz xalqlarının liderləri isə məhz bunu bacarırlar. Onlar qətiyyətləri, mətinlikləri, ideyaları ətrafına topladıqları kütlələrin gücü ilə tarixi yönləndirirlər.

Ona görə zaman ləridə adını, ilk növbədə, bu şəxsiyyətlərin halal haqqına çevirir.

Bir neçə gün əvvəl xalqımızın böyük fikir adamlarından olan Əhməd bəy Ağaoğlunun Mustafa Kamal Atatürkün vəfatından sonra öz qızına yazdığı məktubdan bir neçə cümləni oxuduq və əsl liderin xalqın düşüncə insanları, milli ruhunun daşıyıcıları üçün, əslində, kim olduğun müxtəsərəcə anladın bu cümlələrin qəlbini titrətdi: "Budur, iyirmi ildən bəri Türkiyəyə öz varlığı ilə dolduran şəxsiyyəti! Gözlərimiz, qucaqlarımız, ələxüsus də qəlb və ruhumuz onunla o qədər dolmuşdu ki, indinin özündə də onu duymağa və eşitməyə davam edir, onun yoluğuna inanırıq. Nə deyim, belə bir şəxsiyyətin itirilməsi qarşısında dərin heyratla sükuta dalmıqdan başqa çarə yoxdur".

Bəli, tarixdəki varlıqları ilə, işıqlı əməlləri ilə yüz illər sonra da insanların qəlb və ruhnunu dolduran şəxsiyyətlər...

Babəkə də, Şah İsmayıl Xətəini də, böyük Süleyman Qanunini də, İ Təhməsibi də, İ Pyotru da, Nadir şahı da, Corc Vaşinqtonu da, Mustafa Kamal Atatürkü də, Mahatma Qandini də, Heydər Əliyevi də, Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin qurub yaratmış müdrik kişiləri də və tarixin indiyə qədər xatırladığı digər böyük liderləri də birləşdirən ən ümumi cəhət onların insanların qəlb və irdəkinə aydınlıq ruhudur. Xalq qarandıqdan işığı, keçmişdən gələcəyə doğru göstərdikləri aydın yoldur.

Və mənə görə, tarix qarşısında bundan daha böyük missiya yoxdur... Əgər hansısa şəxsiyyət öz xalqının, cəmiyyətinin gələcəyi üçün buna kiçik də olsa cəhd göstərsə, necib əməlinin nəticəsində, gördüyü işin miqyasından asılı olmayaraq öz missiyasını yerinə yetirmiş sayılır.

Zamanın bu tayında dayanıb onların tarixdəki rolunu təftiş etmək əsə bizlərə düşməz. Ona görə də keçmiş təftiş etməyin həmişə əleyhinə olmuşam. İndi görürsən ki, mətbuatda ara-sıra hansısa şəxsiyyətlər "məhşər əyığına" çəkilir. Atdıqları hansısa ziddiyyətli addımlara, yaxud yətilib başa çatdıra bilmədikləri işlərə görə onlara qarşı müəyyən ittihamlar irəli sürüldü. Bunu tarixi şəxsiyyətlərin hər birinə münasibətə görə bilərik. Böyük insanların mənəvi irsinin icimai düşüncədə hər zaman dirli qalması, onlara tez-tez mürcəci edilməsi, bu mövzuda polemikaların aparılması,

İLHAM ƏLİYEV MISSİYASI

əslində, yaxşı haldır. Amma bu ittiham etmək üçün deyil, öyrənmək üçün, onların qoyub getdikləri irs üzərində yeni milli baxışların formalaşması üçün edilə, daha gözəl olar.

Onlar öz missiyalarına tarixin hansı məqamında başladılar?!

Və bu liderlərin əməlləri sayəsində xalq, toplum öz tarixi təkamül yolunda haradan haralara gəldi?!

Məncə hər bir şəxsiyyəti, lideri, dövlət adamını qiymətləndirməyin ən doğru və ədalətli meyarı budur. Yoxsa bu günün bütün problemlərini keçmişin üzəriyə yönəltməyə çalışsaq, öz tarixi məqsədlərimizdən də, missiyamızdan da, üstünlük məsuliyyətimizdən də uzaq düşmüş olarıq.

Liderlər tarix səhifələrində hər nə qədər fərdi və özünəməxsus görünsələr də, onların ömrüylü, xalqların taleyində rolunu bəzən bir-birinə çox bənzəyir.

Bəşəriyyəti qana çalxamış, milyonlarla insan faciəsinə müəlliflik etmiş Hitler, Stalin kimi istisnaları heç bir təsni-fata aid etmək istəməzdik. Nə qədər acı həqiqət olsa belə, bəzən tarix səhifəsinə belələri də çıxır və onların öz ziddiyyətli şəxsiyyətləri, qanlı əməlləri ilə qazandıqları ən böyük qiymət tarixin lənlənməmiş səhifələrində xatırlanmaq olur. Bəşəriyyət tarixində bu cür tiranların da rolu böyük olub, inkar edə bilmərik. Amma bu rol tarixi irəliyə doğru rəkkətləndirən rol deyil, inkişafı axsadan, dünyanı öz axarından saxlayan roldur.

Ona görə də bu günkü dünyamızın mütarəqqi nailiyyətlərindən heç birini belələrinin ayağına yazma bilərik. Çünki əgər tarix onarsız yaşansaıdı, bu nailiyyətlərin sayı indikindən qat-qat çox olardı.

Fateh liderlər... Onlar sırasından liderlə bəslədiklərim çoxdur. Amma onların da bu günkü dünyamıza nəzərə çarpan inkişaf nişanələrindəki rolu haqqında geniş söhbət açma bilməyəcəyəm. Bu fatehlərin bir zamanlar qurub-yaratdıqları hüdudsuz imperiyalardan tarixin indiki çağlarına çox az şeylər qalıb.

Bir də var bəşəriyyətə sülh, elm-bilik, ədalət gətirməyə çalışan, bütün ömrünü vətən abadlığına həsr etmiş qurucular. Ola bilər ki, bu liderlər böyük ərazilər fəth etməyiblər. Hüdudsuz imperiyalar qurub-yaratmayıblar. Amma onları birləşdirən mənəvi ərazinin hüduddları o qədər genişdir ki, hətta bu günkü dünyamızın ən böyük nailiyyətləri də o genişliyin içində kiçik görünsin.

Azərbaycan tarixində də qurucu liderlər çox olub: Hülakı xan, Atabəylər, Şah İsmayıl Xətai, İ Təhməsib, Nadir şah... Yaradıqları salnamələri vərəqləsək, bu şəxsiyyətlərin xalqa nələr bəxş etdiklərini, tarixin onlardan hansı şəkil-də barındığını aydın görürük.

Bu sırada Heydər Əliyevi xüsusi xatırlayıram. Azərbaycanın milli dövlətçilik tarixində özünəməxsus yeri və rolu onun bu böyük dövlət adamının tarixi portretini müxtəlif cizgilərlə canlandırmaq olar. Amma mənim üçün Heydər Əliyev, ilk növbədə, tarixdən gəlib keçmiş bütün qurucu liderlərin ümumiləşməsi obrazıdır. Osl qurucu şəxsiyyətlərə əsas ən mü-kəmməl keyfiyyətlər onun obrazında öz ifadəsini tapmışdı.

ABŞ üçün İstiqlaliyyət Bəyannaməsinin müəllifləri olan "banı atalar"dan, Fransa üçün Napoleon Bonapartdan, Rusiya üçün İ Pyotrdan, Almaniyaya üçün Bismarkdan, Hindistan üçün Mahatma Qandindən, Çin üçün Mao Tszedun və Den Syaopindən, Türkiyə üçün Mustafa Kamal Atatürkdən nə tələb olunurdusa, Azərbaycan üçün də Heydər Əliyevdə bu xüsusiyyətlər vardı. Uzun illər Heydər Əliyevlə həm siyasi, həm də coğrafi mənada çiyin-çiyinə çalışmış daha bir siyasət ustadı, Gürcüstanın keçmiş prezidenti Eduard Şevardnadzenin ulu öndər haqqında fikirlərini xatırlayıram: "Tale onu bütün sınaqlardan qüdrətli bir şəxsiyyət, böyük siyasətçi kimi çıxardı, tarix və reallıqlar isə bu həqiqəti təsdiqlədi".

Heydər Əliyev şəxsiyyətinin böyüklüyünü hər gün bir daha təsdiqləyən bu reallıqlar bu gün tarixinin ən qüdrətli mərhələsinə yaşayın müstəqil Azərbaycan dövlətidir. Bu dövlətin istiqalını daimi, əbədi və dönməz edən siyasəti, iqtisadi, sosial, mədəni amillərdir. Bütün bunlar Heydər Əliyevin

əsərləridir. Onun dövlət üçün, xalq üçün etdikləridir.

Vətən qarşısındakı xidmətləri ilə Heydər Əliyev adı Azərbaycan ruhuna o qədər hopmuşdu ki, bir dəfə "Azərbaycan" qəzetində də yazdığım kimi, bu gün Azərbaycan deyəndə Heydər Əliyev yazılır, Heydər Əliyev deyəndə Azərbaycan oxunur!..

Bu, tarixin Heydər Əliyevin həyat və fəaliyyətinə verdiyi ən böyük qiymətdir məncə...

İndi isə ələ bir qurucu lider haqqında yazmaq istərdim ki, onun tarixdə hansı nailiyyətləri ilə qalacağını müəyyən etmək hələ bəlkə də təzdir. Çünki Azərbaycan Respublikasının Prezidenti cənab İlham Əliyev öz ömrüylü ilə bu tarixin yeni-yeni möhtəşəm səhifələrini yazmaqda davam edir.

Bu tarixin ən böyük hadisələri, yəqin ki, azad Qarabağ olacaq, dünyanın ticarət mərkəzlərində istehlakçıların keyfiyyətinə, dəyərinə görə əl-əl xatırdıqları "Made in Shusha" markası olacaq, Azərbaycan alimlərinin, yazıçılarının Nobel nitqi olacaq...

Amma İlham Əliyevin milli dövlətçilik tariximizdə necə qalacağını, gələcək tarixçilərin onun ölkəmizə rəhbərlik dövrünü hansı istiqamətlərdə tədqiq edəcəklərini müəyyənləşdirən bir çox faktlar artıq indidən bəllidir.

Heydər Əliyev də Azərbaycanın milli dövlətçilik tarixində bir ilk idi, İlham Əliyev də bir ilkidir. Heydər Əliyev sovet dövründə Azərbaycan xalqının yetirdiyi və keçmiş SSRİ boyda nəhəng bir imperiyanın əsas rəhbərlərindən biri mərtəbəsinə qədər yüksələn ilk dövlət xadimimiz idi.

İlham Əliyev isə sif Azərbaycanın müstəqillik tarixində formalaşan bu miqyasda ilk milli liderimizdir. Fəal siyasətə Azərbaycanın müstəqilliyi dövründə qədəm qoymuş İlham Əliyev xalqın müstəqillik ruhunun, yeni siyasi-iqtisadi, sosial-mədəni sisteme əsaslanan tamam fərqli reallıqlar dövrünün yetirdiyi milli liderdir.

Bu reallıqları ortaya qoyduyu yeni imkanlar qədər çətinliklər də kifayət qədərdir. İlham Əliyevin siyasi portreti, tarixinin intibah dövrünə qədəm qoyaraq aydın strateji hədəflərinə doğru yürüyən bir xalqın öz liderində görmək istədiyi keyfiyyəti meyarlarını müəyyənləşdirir. Bu meyarları İlham Əliyev şəxsiyyətində öz əksini tapıb.

Qədim dövrlərdən bəri dəyişməz qayda kimi, yeni dövrün lideri üçün də siyasətin, diplomatiyanın incəliklərini bilmək, geopolitik reallıqları, iddiaları xalqın milli maraqları ilə uzlaşdırmaq, bəzən, ölkəni xarici və daxili təhdidlərdən qorumaq çox mühümdür.

İlham Əliyev bu işin peşəkandır. Amma onunla da razılaşmaq ki, müasir dövrdə lider üçün təkca siyasi bilikləri kifayət etmir. Belə bir əymanın lideri iqtisadçıdan çox iqtisadi, sosioloqdan çox sosioloq olmalıdır, insanların psixologiyasını, müasir texnologiyaları, ölkənin təsərrüfatı həyatının incəliklərini bu sahənin mütəxəssislərindən də yaxşı bilməlidir. Azərbaycan Prezidentinin sədrliyi ilə keçən hökumət müşavirələrini, onun proqram xarakterli çıxışları etdiyi digər geniş toplantıları, açıqları deyim ki, həm də belə bir maraqla izləyirəm. İlham Əliyevin irəli sürdüüyü tezislərə, toxunduğu məsələlərə, verdiyi tapşırıq və tövsiyələrə, imzaladığı fərman və sərəncamların məzmununa diqqət yetirdikdə, bir insanın cəmiyyət həyatının ən müxtəlif sferaları ilə bağlı bu qədər geniş bilgilərə sahib olmasına, vəziyyətin analizi belə dəqiqliklə aparıb çıxış yollarını müəyyənləşdirə bilməsinə, etiraf edirəm, heyratlanıram.

Bu gün dünyanın düzeni sabit bir ahəngdə deyil. Qlobal-müstəvidə tez-tez dəyişən amillər, bir-birini əvəzləyən gəzəlməz təsirlər, bəzən, hətta ən mükəmməl şəkildə hazırlanmış strateji qərarları da əhəmiyyətsiz edir. İlham Əliyevin liderlik məhərəti isə bundadır ki, Azərbaycan Prezidenti atdığı bütün addımlarda hər cür gözənlilməzlikləri nəzərə alıb, dəyişikliklərə çevik reaksiya verə və öz qərarlarını realılıqla uzlaşdırı bilir. İlham Əliyevin timsalında bu ölkəyə qarşıya qoyulmuş məqsədləri və bu

məqsədlərə doğru yolları irəlicədən görməyi bacaran, hər şeyin yerini, vaxtını vədəsini yaxşı bilən, bu yolda yerinə yetirəli vəzifələrini ıraqçıların düzgün müəyyənləşdirən, onları ortaya qoyduqları işin nəticələrinə görə qiymətləndirən uğurlu bir menecer rəhbərlik edir. Ona görə də Azərbaycanı inkişaf yolundan sapdırmaq mümkün deyil.

İlham Əliyevin milli dövlətçilik irsində təkamül xətti aparıcıdır. Gələcəkdə bu dövrü tarixşünaslıq nöqtəyi-nəzərindən tədqiq edən alimlər sosial təkamül ifadəsindən, yəqin ki, tez-tez istifadə etməli olacaqlar. Dünyanın müxtəlif ölkələrində inkişaf üçün fərqli yollar seçilib. Kimi dəyişikliklər üçün radikal islahatların tərəfdarı olub, kimi inqilabi yolla hər şeyi qırıb-dağıtmaq, sonra da yenidən qurmaq yolunu tutub, kimi də mühafizəkarlığı üstün sayıb. Nəticələrə baxanda isə görürük ki, bunların heç biri inkişafın təkamül yolu qədər uğurlu nəticələrə gətirməyib.

Radikal islahatlar bəzən nəzərdən çıxıb və xaosa çevrilərək cəmiyyəti kökündən sarsıdıb. İnqilabların nəticələri barədə heç danışmayacağıam, çünki hələ dünyanın heç yerində inqilablar insanların başlanğıca qarşılarına qoyduqları övlü məqsədlərə çatdırmaıyıb, əvəzində mövcud olanları da məhv edib dağıdıb, yenidən qurulması bəzən ümumiyyətlə mümkün olmayıb. Mühafizəkarlığın neticesi isə etəletdir, vaxtdan gəriddə qalıb tarixin ardınca sürünməkdir.

Dünyada ancaq təkamül yolu ilə irəliləyən dövlətlər, cəmiyyətlər qabağa gedə biləblər və nə xoş ki, bir zamanlar ulu öndər Heydər Əliyevin seçdiyi bu kurs indi cənab İlham Əliyevin də fəaliyyətində başlıca xətt kimi nəzərə çarpmışdır. Azərbaycan Prezidenti cəmiyyətimizi inkişafə bu yolla aparır. Şəhərlərimizin, kəndlərimizin abadlaşın görkəmi, insanlarımızın təzələnmə qiyafəsi kimi icimai təfəkkürdə də bir yenilik rəzgarı əsir. İnsanların düşüncəsində müsbətə doğru çox irəliləyşlər baş verib.

Razılaşmaq ki, təfəkkürləyə sirayət etməyən heç bir dəyişiklikdən müsbət nəticə gözləyə bilməzsən. Bu, tarixin dəfələcə sübuta yetirdiyi bir həqiqətdir... Heç yadımdan çıxmaz, 90-cı illərin ilk illəri, demokratiya, azadlıq sözlərinin şüar olaraq də vaxtları idi. Azərbaycanın dövlət müstəqilliyinə nail olmasına, aylar qalmışdı, hamımız bu günün intizarında idik, amma yeni dövrün icimai normalarının necə olacağı da çoxlarına tam aydın deyildi. Elə günərin birində yolumuz Aran kəndlərindən birinin arxasındakı şossedən keçirdi. Ətrafda göz əslidkə boş torpaq sahələri uzanırdı. Sovet dövründə yəqin ki, uzun illər pamıqı, ya da taxıl əkilmiş bu torpaqları salamaqdan ötrü ərazilər bətdondan kanallar çəkilmişdi. Birlən əllərindəki ağır gürzələrlə bu betonları dağıdıb içindəki metal şəkəlləri çıxaran insanlar gördüm və təəccübləndim. Yerli sakinlərdən biri izah etdi ki, onlar həmin şəkəlləri öz həyətinə torpaq sahələrini çəpərləmək üçün çıxarırlar. Təsəvvür edərsinizmi, azadlıq, demokratiya anlayışlarını o illərdə yanlış anlayan insanlar xırdaca bir mənəfet üçün bu torpaqların can damarı olan, çox böyük xərc, zəhmət hesabına çəkilmiş infrastrukturunu dağıtdırdılar və yerli hökumət orqanları da buna loyallıq göstərdi.

Bu epizodu xatırlamaqla yəne onu demək istərdim ki, əgər dəyişiklikləri təfəkkürlərdə başlatmasan, müxtəlif radikal qərarlarla yaratdığı yeniliklərin gər bir təsiri olmayacaq, bunlar yanlış anlaşılacaq və çox zaman da mənfəi nəticələr verəcək.

İlham Əliyevin bir lider kimi ən böyük uğuru da onun inkişaf etdirdiyi cəmiyyətdir, bu gün öz müstəqil dövləti kimi onun əmlakına da sahib çıxmışdı bacaran, icimai mülkiyyəti də yavaş-yavaş öz mülkiyyəti bilən, onu dağıtmaq təşəbbüslərini icimai qnağın hədəfinə çevirən insanlardır.

Bu gün cəmiyyətimizdə çox güclü sosiallaşma prosesi gedir. İnsanlar bir çox naqisliklərin üzərinə yerilir. Məsələn, qadına qarşı zorakılıq halları siddətlə qınanır, uşaqlara qaba rəftar, qızların məktəbdən kənarlaşdırılaraq qərkən erə verilməsi halları pislənir, mədəniyyətə davranışların aradan qaldırılması, insanların mədəni inkişafı üçün ictimai

mai təşəbbüslər getdikcə güclənir, insanlar yenidən maarifə, kitabə, ciddi mədəniyyətə qayıdır.

Bütün bunlar bir lider kimi İlham Əliyevin yürütdüyü siyasətin bəridir. Onun böyük fədakarlıq hesabına qoruyub saxladığı sabitlik və inkişaf xəttinin bəhrəsidir. Axı qeyri-sabit cəmiyyətin tamam başqa problemləri olardı. Cəmiyyəti indiki dünyamızda belə bir qeyri-sabitliyə sürükləmək isə o qədər asandır ki, hətta bəzən ölkə rəhbərliyinin birce düşünlməmiş addımı da yəter.

Necə ki, yaxın-uzaq ölkələrin son onilliklərə aid tarixi belə acı təcrübələrlə doludur.

Belə baxanda, bəşər övladları nə vaxt sakit, nizamlı bir dünyada yaşadırlar ki?!

Amma indiki dünyamız lap qaynar qazana döndüb. Həm də indi problem təkca sivilizasiyalar arasında müxtəlif formalarda, fərqli müstəvilərdə baş verən toqquşmalar, ayrı-ayrı qurulu məmlekətlərin cəmi bir neçə ayın içində qarabazara çevrilməsi, milli iqtisadiyyatların çökdürülməsindən ötrü müxtəlif planların işə salınmasında deyil.

Bu gün Yer üzündə normalar pozulub və bu anormalıqları dünyanın müxtəlif ölkələrində hakimiyyətə gələn qüvvələrin şüarlarında, tələp etdikləri "dəyərlərdə" də görə bilərsən. Əgər cəmi 15-20 il əvvəl kimsə dünyamızıda belə gülcünc durumların yaşanacağını proqnozlaşdırsaydı, belə bir öncəgörməni yəqin heç kim ciddiyyə almazdı. Amma indi bu durumlarla çəğimizin acı reallıqları kimi baş-başıyıq. Hətta hərdən adam təəccüb edir ki, əsrlər ərzində edilən bu qədər kəşflərini, elmi-texniki tərəqqinin, informasiya cəmiyyətinin inkişafının mənzil başı nədən belə bir dünya oldu?!

Bu anormalıqların çoxu siyasi ələmdəki gözənlilməzliklərdə yaşanır. İctimai fikir tarixlərinə nəzərdən keçirsək, millet, milli, irqi, dini ayrı-seçkilik mərhələlərin başa vurub sadəcə insan və onun haqları mərhələsinə keçməli olan Avropada yenidən radikal sağ-mərkəzçilər hakimiyyətə gəlib. Bir çox ölkələrdə qızışdırıcı liderlər ortaya çıxır. Sanki indiyə qədər böyük mütəfəkkir liderlər yaşadığı dünya deyilmiş.

Heç kim etiraf etmək istəməsə də, bu gün dünyamızda bir lider bəhrəni var. Ona görə də ideyalar getdikcə gözəndən düşür, xalqlar ideyalara deyil, çilgün iddialara, ucuz avarturalara tapınır və bunun əziyyətini həmişə olduğu kimi, yəne də sadə insanlar çəkir. Ona görə bugünkü dünyamızda sabitliyi, sakitliyi, birgəyaxış qaydalarını təmin etmək bu qədər çətindir. Çünki buna ancaq əsl liderlər nail ola bilər ki, onlar da ortada yoxdur.

Belə bir zamanda İlham Əliyev Yer üzündəki lider boşluğunu öz parlaq şəxsiyyəti, üstün keyfiyyətləri ilə dolduran çox az sayda liderlərdən biridir.

Dünyada bir lider bəhrəsinin hökm sürdüüyü indiki zamanlarda İlham Əliyev əsl lider ünvanına kimi öne çıxir və təkca Azərbaycan cəmiyyətində, Azərbaycan xalqı arasında deyil, reallıqları düstür qiymətləndirməyi bacaran bir çox beynəlxalq dairələrdə də məhz bu statusda qəbul olunur.

Ola bilər bizi öz Prezidentimiz haqqında subyektiv mövqedən çıxış etməkdə qınasınlar. Amma belələrinə cavabım özünü çox gözlətməyəcək. Bəyəm biz başqa ölkələrin prezidentləri də görməmişik?! Telekamaralar önündə istərikinin gücündən əsməcə tutan, populiyyət bəyanatlarına sarkazm hədəfinə çevrilən, ölkəsinə problem dalınca problem yaranan, ölçüsüz-biçisiz gülcünc addımları ilə özüni də, xalqını da, dövlətinə də gözəndən salan, sadə insanların baş beləsinə çevrilən prezidentlər çoxmu uzaq tarixin faktlarıdır?!

Əlbəttə, bütün müqayisələr qüsur-ludur. Amma orası da var ki, bütün həqiqətlər də ələ müqayisə zamanı ortaya çıxır.

Liderlik xüsusiyyətləri, uğurlu lider üçün vacib olan cəhətlər indi dünyanın bir çox elmi mərkəzlərinin aktual mövzularındadır. Bu mövzuda bir-birindən

maraqlı, motivasiyaedici kitablar nəşr edilir, insanlarda bu xüsusiyyətləri aşılamaqdan ötrü bir sıra didaktik təlimlər təşkil olunur.

Fikrimcə, uğurlu lider olmağın ən əsas şərtlərindən biri yerində, məqamında öz sözünü deməyi bacarmaqdır. Xalqımızın milli düşüncəsində bir insanın yeri gələndə sözünü deyə bilməsinin igidlik, qəhrəmanlıq keyfiyyətləri ilə assosiasiya olunması da əsla təsadüfi deyil. Xalq belə insanlara həmişə rəğbət bəsləyir, onların qətiyyət və səmiyyətinə yüksək qiymətləndirir.

İlham Əliyev bütün məsələlərlə bağlı öz sözü, öz baxışları, öz mövqeyi olan liderdir. Onun haqq mövqeyinə heç bir vəchlə təsir göstərmək, mövqeyindən geri çəkməyə, milli maraqlarımızı nələ-rəsə güzəştə getməyə vadar etmək mümkün deyil. Çünki Azərbaycan Prezidentinin dilə gətirdikləri xalqın sözüdür, cəmiyyətin mövqeyidir. Ona görə İlham Əliyevin sözü belə ötkündür.

İlham Əliyev sözünü deyə bilən liderdir. O, diplomatiyanın qeyri-səmiyyəti örtüyü bürünüb öz məklri ismarclarını müxtəlif üsullarla çatdırmaq istəyənlərin bu niyyətini çox dəqiqliklə tutur və bir neçə tutarı kəlmə ilə onları yerlərində oturtmağı çox gözəl bacarır. Belə məqamlarda üstünlük həmişə Azərbaycan Prezidentinin tərəfindədir. Çünki o, səmimiyyətlidir, həqiqətə, sözünü söyləyir, obyektiv həqiqətləri tərs şapalaq kimi qeyri-səmiyyəti həmsəhəbətərlərin sifətinə çirpəmədən çəkinmir.

Dünya Xəbər Agentliklərinin bu ilin noyabrında Bakıda keçirilmiş V Konqresinin iştirakçıların bir qrupunu qəbul edərkən "Associated Press" agentliyi təmsilçisinin məqsədlə sualına Azərbaycan Prezidentinin adekvat cavabı, Avropa İttifaqı-Azərbaycan Parlament Əməkdaşlıq Komitəsinin nümayəndə heyatına görüşdə ölkəmizə qarşı fəndir münasibətə qarşı nümayiş etdirdiyi sərt mövqə, onları seymot vəziyyətə salması, müxtəlif beynəlxalq tədbirlərdə onun Ermənistan prezidentini Serj Sarkisyanın qırmızı yalanlarını ifşa edən hazırcavablılığı, bu ilin əvvəlində ABŞ-a səfəri zamanı səsləndirdiyi fikirlər özünə, xalqına, dövlətinə hörmətlə yanaşan və bu hörməti başqalarından da tələb edən, hər kəsə öz yerini göstərməyi bacaran liderin qətiyyət nümunəsi idi.

Bu cür qətiyyət və peşəkərlik örnəkləri, əslində, Azərbaycan Prezidentinin qrafikində sıx-sıx baş verən adı hadisələrdir. Biza isə ona görə xüsusi maraqlı görünür ki, ictimaiyyətlə onların çox az bir qismii sərgilərin.

İlham Əliyev qüdrətli sərkərdədir. Ali Baş Komandanımızın sərkərdəlik qüdrətinə bütün dünya ordumuzun bu ilin apreldəki möhtəşəm zəfərində, Azərbaycan əsgərinin qəlbəyyət əzmində bir daha şahid oldu.

İlham Əliyev birləşdirici liderdir. Onun Azərbaycanın milli maraqları ilə assosiasiya olunan ali şəxsiyyəti bir-iki pozucu ünsürləri istisna etsək, siyasi mövqeyindən, icimai baxışlarından, hakimiyyətin yürütdüyü ümumi siyasətə münasibətdən asılı olmayaraq ölkədəki bütün qüvvələri bu maraqlar ətrafında bir araya gətirə bilir.

Azərbaycan Prezidenti əsl xalq adamıdır. O, xalqı arasında gətməyi, insanlarla bir arada olmağı, tez-tez müxtəlif məkanlarda adı vətəndaşlarla ünsiyyət qurmağı çox sevir. Sadə insanlar da onu çox sevirlər. İlham Əliyevin gündəlik iş qrafikini əks etdirən rəsmi xronikalar müxtəlif bölgələrdə görüşlər zamanı ağsaqqalların, ağırlıqların Prezidentin uca boyuna qarşılaşması, dövlət başçısının bu insanların illərini qırıqlandırdığı çöhrələrindən öpməsi əks etdirən kadrlarla zəngindir. Bu, dövlətə vətəndaşın bir-birinə sarılmasıdır, öz sevgisini, işığını, istisini bir-birinə ötürməsidir, bir-birindən güc almalarıdır.

İlham Əliyev cəmiyyət həyatında yeni mənəvi dəyərlər yaradan dövlət adamıdır. O, xalqımızın milli dünyagörüşündə özünəməxsus yer tutan mərhəmət, tolerantlıq, fərqli mədəniyyətlərə hörmət kimi ali dəyərlərə yeni siyasi məzmun qazandırdı. Bu missiyanın uğurlarında Azərbaycanın birinci xanımı, Heydər Əliyevin Fondunun prezidenti, UNESCO və İSESCO-nun xoşməramlı səfəri, Milli Məclisin deputatı Məhraban xanım Əliyevin rolunu xüsusi qeyd etməliyəm. Yeri gəlmişkən, ələ birinci xanım institutunun formalaşması da İlham Əliyevin milli dövlətçilik tariximizdə bəxş etdiyi ali dəyərlərdən biridir. Birinci xanımın Azərbaycan Prezidentinə - ömür-gün yoldaşına dəstək olaraq təşvi